

Bài Học 7

* 9 Tháng 8 – 15 Tháng 8

Sống Như Đấng Christ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 9:36; Mác 10:21; Lu-ca 10:30-37; Ma-thi-ơ 25:31-46; Lu-ca 6:32-35; Giăng 15:4-12.*

Câu Gốc: “Ta ban cho các người một điều răn mới, nghĩa là các người phải yêu nhau; như ta đã yêu các người thế nào, thì các người cũng hãy yêu nhau thế ấy” (Giăng 13:34).

Trong Tân Ước, mạng lệnh yêu người lân cận như mình thì không mới. Trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời đã truyền cho dân sự Ngài “Hãy yêu thương kẻ lân cận người như mình” (Lê-vi Ký 19:18) và “Kẻ khách kiều ngụ giữa các người . . . hãy yêu thương yêu người như mình” (Lê-vi Ký 19:34).

Vậy, tại sao Đức Chúa Giê-su phán, “Ta ban cho các người một điều răn mới”? Sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su mới vì Ngài nói thêm, “như Ta đã yêu các người.” Trước khi Đấng Christ đến thế gian, loài người không có đầy đủ thí dụ về tình thương của Đức Chúa Trời. Nhưng bây giờ, qua cuộc đời và sự chết hy sinh của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã cho thấy ý nghĩa thật và sâu xa của tình yêu.

“Tình yêu là trọng tâm của tất cả những gì Đấng Christ nói và làm. Ngài đến để ôm thế giới trong cánh tay yêu thương của Ngài. . . . Chúng ta phải làm theo gương Đấng Christ đã bày tỏ, và Ngài là gương mẫu của chúng ta. Điều này chúng ta nên làm cho tới khi chúng ta sẽ có cùng một tình thương cho những người khác như Ngài đã bày tỏ cho chúng ta.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Our Father Cares*, tr. 27.

Tuần này, chúng ta hãy nghĩ về đời sống yêu thương, tế nhị, và thương xót của Đức Chúa Giê-su. Lòng chúng ta hãy cảm động và ảnh hưởng bởi nguyên tắc tích cực của tình yêu Ngài. Đây là một thí dụ hoàn hảo về Cơ Đốc giáo thật.

Đức Chúa Giê-su Sống Thế Nào

Đức Chúa Giê-su luôn luôn ở dưới sự tấn công dữ dội của Sa-tan. Nhưng Ngài sống một đời phục vụ vô vị lợi. Mục đích quan trọng của Ngài là luôn luôn chú ý đến người khác, chứ không vào mình. Từ thời thơ ấu cho đến thập tự giá, Đức Chúa Giê-su bày tỏ lòng yêu thương đối với mọi người. Tay Ngài sẵn sàng làm nhẹ bớt sự đau khổ của mỗi người. Ngài trù mến quan tâm đến những người xã hội coi thường như trẻ em, đàn bà, khách ngoại bang, người phong cùi, và thâu thuế. Ngài đến không phải để được người ta hầu việc nhưng để hầu việc” (Ma-thi-ơ 20:28). Vì thế, Ngài làm việc thiện và chữa lành những người bị quỷ ám” (Công vụ 10:38). Bày tỏ lòng thương xót cho người khác thì quan trọng đối với Chúa hơn là thỏa mãn nhu cầu về thức ăn, nhà ở của mình. Ngay cả khi ở trên thập tự giá, Ngài quan tâm đến mẹ Ngài hơn là sự thống khổ của riêng mình (Giăng 19:25-27).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 9:36; Ma-thi-ơ 14:14; và Ma-thi-ơ 15:32 dạy gì về việc Đức Chúa Giê-su coi người ta thế nào?

Đức Chúa Giê-su cảm nhận được nhu cầu của người ta. Ngài thật sự quan tâm đến họ. Lòng Ngài tràn đầy tình thương đối với những người mệt mỏi và tản lạc. Ngài thương xót những người bất lực, như hai người mù gần Giê-ri-cô (Ma-thi-ơ 20:34), người ăn xin phong cùi (Mác 1:40, 41), và người đàn bà góa vừa mất đứa con trai duy nhất (Lu-ca 7:12, 13).

Có nguyên tắc hành động nào hướng dẫn Đức Chúa Giê-su khi Ngài tiếp xúc với những người khác nhau? Hãy đọc Mác 10:21 và Giăng 11:5.

Mỗi hành động thương xót, mỗi phép lạ, và mỗi lời nói của Đức Chúa Giê-su đều bày tỏ tình yêu vô bờ bến của Ngài. Vào cuối cuộc đời, Ngài phán cùng các môn đồ là Ngài đã yêu thương họ từ lúc ban đầu, “thì cứ yêu cho đến cuối cùng” (Giăng 13:1). Với sự chết trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su cho cả vũ trụ thấy tình yêu vô vị lợi thì lớn hơn lòng vị kỷ.

“Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình” (Giăng 15:13). Bạn hiểu thế nào ý nghĩa của câu này trong đời sống hằng ngày của mình? Làm thế nào một người, ngày qua ngày, làm được điều này?

Yêu Người Lân Cận Như Mình

Sống như Đức Chúa Giê-su nghĩa là bày tỏ cùng tình yêu Ngài bày tỏ. Ngài bày tỏ tình yêu này qua thí dụ về người Sa-ma-ri nhân lành (Lu-ca 10:30-37). Có một thầy dạy luật trong đám đông khi Đức Chúa Giê-su kể câu chuyện này. Người này giải nghĩa rằng yêu là bốn phận đối với Đức Chúa Trời và người đồng loại, “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người; và yêu người lân cận như mình” (Lu-ca 10:27). Nhưng ông ta cảm thấy có tội vì không bày tỏ tình thương cho người lân cận mình. Vì vậy, ông muốn tỏ ra mình là người tốt nên hỏi Đức Chúa Giê-su, “Ai là người lân cận tôi?” (Lu-ca 10:29).

Theo Đức Chúa Giê-su giải nghĩa thế nào ai là người lân cận chúng ta? Thí dụ về người Sa-ma-ri nhân lành có bài học nào cho chúng ta? Hãy đọc Lu-ca 10:30-37. Điều răn “yêu người lân cận như mình” liên hệ thế nào với luật vàng? Xin đọc Ma-thi-ơ 7:12.

Đức Chúa Giê-su trả lời câu hỏi, “Ai là người lân cận tôi?” Ngài đáp rằng người lân cận là những người cần sự giúp đỡ của chúng ta. Vậy, thay vì hỏi, “Người lân cận có thể làm gì cho tôi?” chúng ta nên hỏi, “Tôi có thể làm gì cho người lân cận tôi?”

Đức Chúa Giê-su còn đi một bậc cao hơn luật này, “Đừng làm cho người khác những gì người không muốn người ta làm cho mình.” Ngài dạy lẽ thật một cách tích cực. Ngài bày tỏ những điều chúng ta phải làm. Chúng ta cần nhớ nguyên tắc này không nói chúng ta đối xử với người khác như họ đối xử với chúng ta. Thật dễ dàng đối xử tử tế với những người tử tế với chúng ta, hay tệ bạc với những người tệ bạc với chúng ta. Hầu như ai cũng làm được điều này. Thay vào đó, tình yêu của chúng ta đối với người lân cận không nên lệ thuộc vào cách người lân cận đối xử với chúng ta.

Hãy nghĩ đến người nào đó đối xử tệ với bạn. Để đáp lại, bạn đối xử với họ thế nào? Đấng Christ cho chúng ta một gương là Ngài đối xử thế nào với những người tệ bạc với Ngài? Điều này dạy bạn gì về việc bạn có thể đối xử tốt với những người tệ bạc đối với bạn?

Thứ Ba * 12 Tháng 8

Phục Vụ Bằng Tình Thương

Sứ điệp căn bản trong Ma-thi-ơ 25:31-46 là gì?

Trong ngày cuối cùng, sẽ có nhiều sự ngạc nhiên. Những người ở bên tay mặt của Con người không bao giờ tưởng tượng rằng những việc làm vô vị lợi của họ tạo nên sự khác biệt. Đấng Christ sẽ không khen họ vì những bài giảng hay, hoặc tiền dâng của họ. Thay vào đó, Ngài nghênh tiếp họ vào thiên đàng vì các việc nhỏ mọn họ làm cho những người nghèo khó và đau khổ.

Những người ở bên tay trái cũng ngạc nhiên vì lý do nhà Vua cho biết về quyết định của Ngài. Một số người sẽ nói, “Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhờn danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhờn danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhờn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? (Ma-thi-ơ 7:22). Những việc này đều “tốt,” nhưng không có thái độ yêu thương và quan tâm, thì không có giá trị gì. Những người này tuyên bố họ hầu việc Chúa, nhưng Chúa không bao giờ biết họ (Ma-thi-ơ 7:23) vì họ không bao giờ thật sự yêu Chúa hay dân sự Ngài. Họ không thực hành những nguyên tắc của tôn giáo thật (Gia-cơ 1:27).

Những tư tưởng gia đã đề nghị những giải nghĩa khác nhau về ai là một người “trong những người rất hèn mọn này.” Thật quan trọng để biết họ là ai hầu biết trách nhiệm của Cơ Đốc nhân chúng ta là gì. Một số người lý luận rằng “những người rất hèn mọn này” là các sứ đồ và các nhà truyền giáo. Họ thấy sự hỗ trợ cho quan điểm này trong Ma-thi-ơ 10:40-42. Họ nghĩ rằng tương lai cho cả nhân loại tùy thuộc vào việc họ đối xử với các nhà truyền giáo Cơ Đốc. Các tư tưởng gia khác tuyên bố “những anh em rất hèn mọn” của Đức Chúa Giê-su là các người theo Ngài, như trong Ma-thi-ơ 12:48-50. Chắc chắn các môn đồ của Đức Chúa Giê-su là anh em Ngài. Nhưng những lời của Đức Chúa Giê-su dường như rộng lớn hơn. Đấng Christ nhìn nhận Ngài như Một với mỗi người con của nhân loại. . . . Ngài là Con người, và như vậy là anh em của mỗi

con trai và con gái của A-nh-đ-m-đ-n - Phóng thích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 638.

Hãy nghĩ đến một lúc khi bạn cần sự giúp đỡ, và có người nào đó giúp bạn. Sự giúp đỡ đó có ý nghĩa gì đối với bạn trong sự đau đớn và khổ sở của mình? Kinh nghiệm này cho thấy tại sao rất quan trọng là chúng ta sẵn sàng giúp đỡ những người đang cần bằng mọi cách có thể được?

Yêu Kẻ Thù

Bằng chứng lớn nhất của Cơ Đốc giáo thật là yêu kẻ thù mình. Đức Chúa Giê-su thiết lập nguyên tắc cao này trái ngược với tư tưởng thông thường trong thời của Ngài. Từ điều răn “Hãy yêu thương kẻ lân cận người như mình” (Lê-vi Ký 19:18), nhiều người nghĩ điều đó có ý nói một điều mà Chúa không bao giờ nói, đó là, người phải ghét kẻ thù mình. Lẽ dĩ nhiên câu đó không có ý nói như vậy.

Theo Đấng Christ, có những cách hữu ích nào yêu kẻ thù được bày tỏ Xin đọc Lu-ca 6:27, 28.

Một kẻ thù có thể bày tỏ cho chúng ta sự căm ghét bằng ba cách: bằng thái độ tiêu cực (ghét), qua những lời nói xấu (rủa sả), và với những hành động lạm dụng (làm bị tổn thương) (Ma-thi-ơ 5:44). Đối với ba thứ hành động thiếu nhân từ này, Đấng Christ dạy chúng ta hành động với ba thí dụ của tình yêu thương: (1) làm điều tốt cho họ, (2) nói tốt về họ (chúc phước), và (3) cầu xin Chúa giúp họ (cầu nguyện cho họ). Cơ Đốc nhân đáp lại sự thiếu nhân từ là “thắng sự dữ với điều tốt” (Rô-ma 12:21).

Xin lưu ý: Đức Chúa Giê-su truyền chúng ta trước hết là yêu kẻ thù mình và bày tỏ tình yêu này qua các việc lành, lời nói nhân hậu, và cầu nguyện cho họ. Không có tình thương, những hành động, lời nói, và cầu nguyện là giả dối và sỉ nhục họ.

Đức Chúa Giê-su cho những lý do nào để giải nghĩa tại sao chúng ta phải yêu kẻ thù mình? Hãy đọc Lu-ca 6:32-35.

Để giúp chúng ta hiểu lệnh truyền cao cả này, Chúa dùng ba lý luận. Thứ nhất, chúng ta cần sống cao hơn tiêu chuẩn thấp của thế gian. Những kẻ có tội cũng yêu nhau. Ngay cả những phạm cũng giúp đỡ nhau. Nếu đi theo Đấng Christ không nâng cao chúng ta để sống và yêu nhiều hơn những người thế gian, thì giá trị của sự đi theo Chúa là gì? Thứ hai, Đức Chúa Trời sẽ thưởng chúng ta vì yêu kẻ thù mình. Và thứ ba, thứ tình yêu này cho bằng chứng chúng ta gần với Cha trên trời của chúng ta, là Đấng “lấy nhơn từ đối đãi kẻ bạc và kẻ dữ” (Lu-ca 6:35).

Làm Thế Nào Để Sống Như Đức Chúa Giê-su

Những sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su đặt một mục tiêu cao của một đời sống yêu thương, vô vị lợi. Hầu hết chúng ta có thể cảm thấy mình không thể sống theo như vậy. Bản tính chúng ta là ích kỷ, nhưng làm thế nào chúng ta có thể yêu người lân cận cách vô vị lợi? Chúng ta có thể yêu kẻ thù mình chẳng? Đối với loài người thì không thể được.

Nhưng Chúa không bao giờ đòi hỏi chúng ta yêu và phục vụ những người ganh ghét và khó thương mà không giúp chúng ta làm điều đó. “Mục tiêu này không phải chúng ta không thể làm được. Trong mỗi điều răn của Chúa, có một lời hứa đi kèm theo. Đức Chúa Trời đã sắp đặt để chúng ta có thể trở nên giống như Ngài. Và Ngài sẽ làm điều đó cho tất cả những người không chống đối ý muốn Ngài và làm thất vọng ân điển Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 76.

Có lời hứa nào đi với mạng lệnh yêu kẻ thù chúng ta chẳng? Đó là lời hứa Đức Chúa Trời thì nhân từ, thương xót đối với những người vô ơn và xấu xa (Lu-ca 6:35, 36). Đây là gồm cả chúng ta. Chúng ta yêu kẻ thù mình vì Đức Chúa Trời yêu chúng ta trước, ngay cả khi chúng ta là kẻ thù của Ngài (Rô-ma 5:10). Hằng ngày chúng ta phải chấp nhận sự hy sinh yêu thương của Ngài đối với chúng ta trên thập tự giá. Sau đó, tình yêu từ bỏ mình của Ngài ảnh hưởng đời sống chúng ta. Khi chúng ta hiểu và kinh nghiệm tình yêu của Chúa đối với chúng ta, tình yêu của Ngài sẽ tuôn chảy càng ngày càng nhiều từ chúng ta tới những người khác, ngay cả tới kẻ thù chúng ta.

Có mối tương giao nào ở giữa việc ở trong Đấng Christ, trong tình thương của Ngài và yêu kẻ lân cận mình chẳng? Xin đọc Giăng 15:4-12.

Nhu cầu mỗi ngày của chúng ta là chấp nhận sự chết của Đấng Christ. Nhưng chúng ta cũng phải dâng lên Ngài ý muốn của chúng ta và ở trong Ngài. Chính Đức Chúa Giê-su không làm theo ý mình, nhưng làm theo ý Cha (Giăng 5:30). Vì thế, chúng ta cần lệ thuộc vào Đức Chúa Giê-su và ý muốn Ngài. Vì ngoài Ngài ra, chúng ta không làm gì được.

Khi chúng ta lựa chọn mỗi ngày để đầu phục Đức Chúa Giê-su, Ngài sống trong và qua chúng ta. Sau đó, “không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi” (Ga-la-ti 2:20). Và sự lựa chọn này cũng thay đổi thái độ ích kỷ thành một đời sống yêu thương, vô vị lợi.

Xin đọc Giăng 15:4-12. Đức Chúa Giê-su nói về niềm vui nào ở đây? Làm thế nào chúng ta có thể kinh nghiệm niềm vui đến từ sự hầu việc Ngài?

Thứ Sáu * 15 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Ellen G. White, “The Good Samaritan,” tr. 497-505; và “The Least of These My Brethen,” tr. 637-641, trong *The Desire of Ages*.

“Chúng quanh chúng ta là những linh hồn nghèo khó, đau khổ cần những lời thương xót và sự nhân từ. Có những bà góa cần sự thông cảm và giúp đỡ. Có các trẻ mồ côi Đấng Christ đã truyền cho những người theo Ngài chấp nhận như là sự giao phó từ Đức Chúa Trời. . . . Họ là các thành viên của đại gia đình Đức Chúa Trời. Và Cơ Đốc nhân như những tôi tớ của Ngài có trách nhiệm đối với họ. Ngài phán, ‘Ta đòi hỏi con chăm sóc linh hồn của họ.’” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 386, 387.

“Không phải công việc chúng ta làm vĩ đại thế nào, nhưng chúng ta làm với tình yêu thương và sự trung tín. Đây là điều được Đấng Christ chấp nhận.” – Phỏng trích Ellen G. White, *In Heavenly Places*, tr. 325.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Thoạt nhìn, ví dụ về chiên và dê dường như dạy chúng ta về sự cứu rỗi bởi việc làm. Nhưng sự ngạc nhiên của những người được cứu cho thấy họ không bày tỏ tình thương để được thưởng. Đức Chúa Giê-su dạy rõ ràng sự sống đời đời là kết quả của sự tin cậy nơi Ngài (Giăng 3:15; Giăng 6:40, 47; Giăng 11:25, 26). Những việc làm đến từ đức tin và sự yêu thương (Ga-la-ti 5:6). Những hành động này là bằng chứng của sự cứu rỗi, không phải nguyên nhân. Làm thế nào chúng ta có thể làm việc với lòng yêu thương, đồng thời, tránh cạm bẫy nghĩ rằng chúng ta mua chuộc quyền để được lên trời? Tại sao chúng ta phải luôn luôn cẩn thận để biết sự khác biệt giữa thành quả của sự cứu rỗi và con đường đưa đến sự cứu rỗi?
- 2 Thật khó để yêu “kẻ thù” mình khi họ không thân thiện, cộc cằn, và vô ơn. Còn về những kẻ thù làm tổn thương bạn thì sao? Làm thế nào chúng ta yêu họ? Có phần thưởng hay sự an ủi nào, nếu có, chúng ta *không* được truyền phải yêu họ “như mình”?
- 3 Người ta có thể tranh luận với chúng ta về thần đạo, giáo lý, lối sống, về mọi sự. Nhưng ai có thể tranh luận chống lại tình yêu vô vị lợi? Tình yêu vô vị lợi bày tỏ quyền lực cao hơn lý luận của loài người. Làm thế nào chúng ta bày tỏ tình yêu này, dù chúng ta phải